

Na vijf
jaar
lessen
in tien
steden

* Evert Castelein

Evert Castelein (70) krijgt rolstoeldansen van de grond

KATWIJK - Vijf jaar geleden verklaarden collega's hem voor gek. Nu staat de telefoon bij Evert Castelein (70) niet stil. Het heeft lang geduurd, maar uiteindelijk is het de Leidse dansleraar gelukt om het rolstoeldansen in Nederland van de grond te krijgen. Want, zo redeneert Castelein, waarom zouden rolstoelgebruikers niet net zo goed kunnen stijdansen? Natuurlijk niet met alle subtiele pasjes die bij de vele varianten van de dansen horen - een rolstoel, hoe licht en wendbaar ook, is en blijft omvangrijker dan een mens.

Met ingang van deze maand worden in tien steden in het

land danslessen voor rolstoelgebruikers gegeven. De tango, quick step, zelfs discodansen kan - ineens gelooft iedereen erin. Castelein wist het in 1976 al in, toen hij in Engeland met het rolstoeldansen werd geconfronteerd. Maar zijn enthousiasme werkte niet aanstekelijk, op z'n zachtst gezegd. Uiteindelijk wist hij met veel moeite een dansgroepje van de grond te krijgen in het Katwijkse Zeehospitium. Hetzelfde groepje dat vier jaar later, in juni van dit jaar, voor een landelijke doorbraak in het rolstoeldansen zorgde. Op het landelijke Congres van Dansleraren werd het doodstil, toen de groep een demonstratie

gaf van haar kunnen. Evert Castelein daarover: "Echt, het werd muisstil. En na afloop kregen we een groots applaus. De mensen konden nu, bij het zien ervan, pas geloven dat dansen met een rolstoel kán."

Meteen aan het eind van die maand kon Castelein beginnen met het instrueren van dansschoolhouders en andere belangstellenden. Zodat deze leerlingen op hun beurt dezer dagen kunnen gaan lesgeven in steden als IJuiden, Rotterdam, Schiedam, Eindhoven en Lelystad.

Het gaat ineens hard. Er is al een landelijke stichting in het leven geroepen die de opleiding regelt tot instruc-

teur rolstoeldansen. En Castelein, hij deed zijn dansschool in Leiden twee jaar geleden van de hand, heeft het nog nooit zo druk gehad. Hij weet zich echter gesteund door Corry van Hugten, een ex-kleuterleidster. Jarenlang assisteerde zij in een dansschool. Na een ernstige ziekte belandde ze vijf jaar geleden in een rolstoel. Castelein spoorde haar op en maakte haar enthousiast voor zijn plannen. Corry van Hugten heeft sindsdien het gevoel dat ze weer meetelt. "Het maakt mij niets meer uit, voor mij is die stoel precies hetzelfde als voor een ander z'n benen. Ik leef weer. En toen mijn ex-collega's mij weer zagen op het

Congres beseften ze dat het hun ook kan overkomen. Dan moet je niet bij de pakken gaan neerzitten"

Castelein heeft het pleit definitief gewonnen, maar hij heeft geen tijd om daar langdurig bij stil te staan. Hij praat al over landelijke wedstrijden (in navolging van een land als Engeland) en internationale uitwisselingen. En zijn laatste stokpaardje voorlopig: het stijdansen voor paren waarvan de één valide, de ander gehandicapt is. "Dat zal niet altijd kunnen. Misschien alleen als het danspaar elkaars partner is. En de dansen moeten worden aangepast. Maar het is mogelijk."